

δρεπάνου, ἐγκαταλείψασα ἡμᾶς ἀσθενεῖς, ἀπροστατεύτους, ὄρφανούς! Χύσωμεν τὸ θαλερὸν δάκρυ διὰ τὸν καταπεσόντα εὐθαλῆ κορμὸν, κλαύσωμεν τὴν ἰδίαν ἡμῶν ἀνεπανόρθωτον ἀπώλειαν, θρηνήσωμεν γοερῶς μετὰ τῶν γονέων του, οἵτινες ἤλπισαν πολὺ παρ' αὐτοῦ, καὶ ὅταν ἐλπίσῃ τις πολὺ παρά τινος, καὶ υἱοῦ μάλιστα, ἢ αἰφνῆδιος παντελῆς ἀπώλεια εἶναι τὸ πικρότατον τῶν ἀψιθίων, τὸ δριμύτατον τῶν τραυμάτων.

Ποῦ νῦν εὐρήσομεν ἀγαπητὸν προστάτην, ἀρωγὸν ἀκάματον, σύμβουλον πολύτιμον, πατέρα φιλόστοργον; Οὐδένα οὐδαμοῦ, διότι μία μόνη τοιαύτη ὑπῆρχε ψυχὴ! Καὶ ἡ ψυχὴ αὕτη, ἡ ἡδεῖα τῆς νεότητος ἡμῶν ἀνάμνησις, τὸ αἷτιον παντὸς ἡμῶν ἀγαθοῦ, μακρὰν πάσης ἡμῶν περιθάλψεως, μακρὰν τῶν μητρικῶν φροντίδων, μακρὰν πάσης ἀρωγῆς πιστῶν φίλων, παρέδωκε τὴν ὑστάτην πνοὴν ἐπὶ ξένης χώρας, μεταξὺ ξενικῶν περιποιήσεων, τὴν θλίψιν ἐν τῷ προσώπῳ ἔχων ἐζωγραφισμένην ἐπὶ τῇ στερῆσει παντὸς προσφιλοῦς αὐτῷ, ὑποτονθορίζων βεβαίως τὴν τελευταίαν αὐτοῦ πατρικὴν εὐχὴν ἐπὶ τῶν ποθητῶν τέκνων. Τὸ τίμιον σῶμα μακρὰν τῆς φυσάσης αὐτὸ γῆς κεῖται, καὶ ἕτερα αἴρα ψαύει τὸν ψυχρὸν λίθον τοῦ τιμαλφοῦς, πλὴν ἀφανοῦς, τάφου. Ἀλλὰ τὸ ἐκ τούτου ἄλγος ἐν μόνοις ἡμῖν, θρηνοῦσι τὴν στέρησιν πολυτίμου τέφρας. « Ἄνδρῶν γὰρ ἐπιφανῶν πᾶσα γῆ » τάφος, καὶ οὐ στηλῶν μόνον ἐν τῇ οἰκείᾳ σημαίνει ἐπιγραφή, » ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ μὴ προσηκούσῃ ἄγραφος μνήμη παρ' ἐκάστῳ » τῆς γνώμης μᾶλλον ἢ τοῦ ἔργου ἐνδαισιτᾶται. » Εὐδαίμων, ἀνέκραξε πρότερον πᾶς τις, ἡ γεννήσασα αὐτὸν πατρὶς, τρισευδαίμων δὲ ἡ τεκοῦσα αὐτὸν μήτηρ, πλὴν δυστυχεῖς νῦν ἀμφοτέραι, καθότι τὴν μικρὰν χαρὰν ἣν ἠσθάνθησαν, μετέβαλεν εἰς πικρὰ δάκρυα καὶ εἰς θυμοβόρον ἄλγος ὁ ἀπρόοπτος θάνατος τοῦ ἀκαίριως ἐξασθενήσαντος τούτου ἄνθους! Ἐπένησε πράγματι ἡ γεννήσασα αὐτὸν πατρὶς διὰ τὴν ἀπώλειαν ὠραίας καὶ φιλότιμου ψυχῆς, ἐπένησε τὸ Πανελλήνιον σύμπαν ὡς ἀπώλεσαν πολίτην χρηστὸν, ἐν πνεῦμα εὐφυῆς καὶ ἀνθηρὸν, μίαν καρδίαν εὐαίσθητον, εὐγενῆ καὶ γενναίαν· ἐπένησεν ἀπεγνωσμένη γηραιά